

יְחַג הָאָסֶפֶךְ בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפֵךְ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׁדָה:

אפשרות 1:

חג הבא בזמן אסיפה בצאת השנה וכו'.

אפשרות 2:

חג, אשר הוא באספך את מעשיך מן השדה, אסיף אשר אתה קוצר בו אינו משנה הנכנסת אלא משנה היוצאת.

אפשרות 3:

חג הסוכות בצאת השנה וכו'.

ויטב"כ

כל שיעורי חכמים כך הם. פי' על כל פנים כל מדות חכמים כך הם שאי אפשר לדקדק בשיעורם על השיעור הצריך ממש לא פחות ולא יתר, ואם באנו לדקדק כן אי אפשר לתת שום שיעור ידוע לשום דבר כי לעולם היה לאדם יכולת לדקדק ולומר בכל שיעור שאין מעלה ומוריד בו לפחות או להוסיף ממנו משהו ונמצאו כל השיעורין מתבטלין וכדמפרש ואזיל ממקוה וטומאת אוכלין.

אנא אע

בגמ' לא תיפוק נפשך לבר מהלכתא פי' דכל שיעורי חכמים קבלה היא בידם. אבל בחי' הריטב"א משמע קצת דמכח לא פלוג יהבי שיעור קצוב דאל"כ נתת דבריך לשיעורין והוא תמוה בעיני:

יוסף דעת: כנראה תמה על כך משום שסברה זו ניתנת להאמר בדינים דרבנן ולא בדאורייתא. ואולם כבר מצינו ענין 'לא פלוג' בדאורייתא... ואינו מן הנמנע שכן נתקבלה ההלכה, ליתן שיעור אחיד לכל.

מימרות של שמואל:

1. הלכה כר' שמעון שזורי. [תערובת קטניות שהשרישו לפני ואחרי ר"ה – מעשרין מזה על זה]
2. לכל אין בילה, חוץ מייין ושמן.
3. הכל הולך אחר גמר פרי.

מדוע?

לפי ר' שמעון שזורי (שסובר שהולכים לפי זמן ההשרשה) בגלל שיש בילה.
לפי שמואל בגלל שהולכים אחר גמר פרי.

ר' יוסי הגלילי: ...אף כל שגדילין על מי שנה שעברה – מתעשרין לשנה שעברה. יצאו ירקות שגדילין על מי שנה הבאה ומתעשרין לשנה הבאה.

ר' עקיבא: ...אף כל שגדילין על רוב מים – מתעשרין לשנה שעברה. יצאו ירקות שגדילין על כל מים ומתעשרין לשנה הבאה.